

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/105/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213206822
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213206822.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s. r. o., so sídlom Praha 3, Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporkyni: O. G., bytom S. G., S. XXX, o zaplatenie istiny 276,16 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 19. augusta 2014, č. k. 8C/414/2013-74, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno (súd prvého stupňa) napadnutým uznesením zo dňa 19. 08. 2014, č. k. 8C/414/2013-74 prerušil konanie vedené pred týmto súdom pod sp. zn. 8C/414/2013 do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú predložil Krajský súd v Prešove vo veci 6Co/132/2013, ktoré je vedené pred Súdny dvorom pod č. C-328/14. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku a na predloženú prejudiciálnu otázku v znení: I. „či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla“. Ďalším výrokom pod bodom II. uvedeného uznesenia prerušil konanie až do skončenia konania o tejto prejudiciálnej otázke uvedenej pod bodom I. V odôvodnení uznesenia poukázal súd prvého stupňa na to, že sa vedie konanie o zaplatenie sumy 276,16 eura s príslušenstvom. Taktiež uviedol, že mu je z rozhodovacej činnosti známa skutočnosť, že Krajský súd v Prešove v konaní 6Co/132/2013 dňa 10. 06. 2014 predložil Súdnemu dvoru EÚ vyššie uvedenú prejudiciálnu otázku a tento návrh bol do kancelárie Súdneho dvora EÚ doručený dňa 04. 07. 2014, o čom bolo dňa 08. 07. 2014 vydané potvrdenie. S poukazom na uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti uznesenia. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, žiadajúc odvolací súd zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na to, že proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co/132/2013 o položení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania bolo podané dovolanie spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti uznesenia o predložení prejudiciálnej otázky. Podľa jeho názoru v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať, bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktoré citoval, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. Uviedol, že uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05. 09. 2013 bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci a označené konanie o prejudiciálnej otázke nerieši otázku, ktorá by mala význam

pre toto súdne konanie, preto nebol daný dôvod na prerušenie tohto súdneho konania. V súvislosti s uvedeným poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21. 11. 2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci navrhovateľa a ktoré zároveň potvrdzuje ním uvedené závery. Zároveň dal do pozornosti odvolacieho súdu uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Cob/89/2013 zo dňa 22. 01. 2014. Krajský súd v Prešove predložil Súdnemu dvoru hypotetickú otázku a nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej a nerešpektoval skutočnosť, že prvostupňový aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Úradný vestník L 199, 31. 07. 2007, s. 1 - 22. Prejudiciálna otázka je vykonštruovaná a zavádzajúca Súdnym dvorom, keďže nerešpektuje prednosť nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a položil svojím uznesením hypotetickú otázku, tzn. otázku ktorá smeruje na rozpor vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nie je primárne použiteľná vo veci samej so sekundárnym právom EÚ. Zdôraznil, že možnosti ex offo skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu je nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu v zásade vylúčené a podľa siedmeho bodu preambuly musí zaručiť rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v celej Európskej únii. Konštatoval, že v zásade len súd rozhodujúci na poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie prejudiciálnej otázky potrebné pre rozhodnutie veci samej. V spojitosti s napadnutým rozhodnutím a osobitne v spojitosti s položenou prejudiciálnou otázkou zdôraznil, že označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom EÚ, podľa čl. 351 Zmluvy o EÚ. Nebolo preto možné podľa neho položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomerovaná z hľadiska rozporu vnútroštátna právna úprava obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou s úpravou sekundárneho práva EÚ.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 212 ods. 1 OSP, rozhodol o odvolaní bez prejednania na nariadenom pojednávaní podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 1 OSP Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 111 ods. 1 OSP, ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

Podľa § 111 ods. 2 OSP, ak je konanie prerušené podľa § 109, súd urobí všetky potrebné opatrenia, aby sa odstránili prekážky, ktoré spôsobili prerušenie alebo pre ktoré prerušenie trvá. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

Podľa § 135 ods. 1 OSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná (§ 109 ods. 1 písm. b/ OSP). Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

Podľa § 135 ods. 2 OSP inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Ustanovenie § 109 ods. 2 OSP upravuje situácie, kedy súd na základe vlastnej úvahy môže rozhodnúť o prerušení konania, ak vzniknú v konaní určité prekážky. Na rozdiel od ustanovenia § 109 ods. 1 OSP, ktorý taxatívne vymenúva prekážky konania, v prípade ktorých je súd povinný konanie prerušiť, ustanovenie ods. 2 vymenúva prekážky, kedy je posúdenie opodstatnenosti prerušenia konania ponechané na úvahu konajúceho súdu. To znamená, že je len na úvahe súdu, či v prípade vzniku určitej

zákonom vymedzenej prekážky konania, toto preruší, alebo bude v konaní ďalej pokračovať (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 08. 11. 2011, sp. zn. 1Sžr/42/2011).

Ak v prostredí nejednotnej a nestabilnej rozhodovacej praxe týkajúcej sa procesnej otázky prerušenia konania všeobecný súd svoje rozhodnutie o prerušení konania bez akejkoľvek právnej analýzy odôvodní iba formálnym odkazom na dotknuté zákonné ustanovenie, hoci toto jeho rozhodnutie môže mať v spojení s rozhodnutiami v iných paralelne prebiehajúcich súdnych konaniach bezprostredný vplyv na hmotno-právne pomery účastníkov konania, porušuje základné právo účastníkov konania na súdnu ochranu (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 117/2011 z 27. septembra 2011). Povinnosť obrátiť sa s prejudiciálnou otázkou na Súdny dvor vyplýva zo spolupráce, ktorá existuje medzi súdmi členských štátov a Súdny dvorom a ktorej cieľom je zaručiť jednotnú aplikáciu a interpretáciu komunitárneho práva vo všetkých členských štátoch (napr. C337/95, Christian Dior, 04. 11. 1997, Zb. s. I-6013, bod 25). Prejudiciálnymi otázkami sa musia zaoberať predovšetkým súdne orgány rozhodujúce v poslednom stupni, aby sa zabránilo vytváraniu vnútroštátnej judikatúry odporujúcej komunitárnemu právu (107/76, Hoffmann - La Roche, 24. 05. 1977, Zb. s. 957, bod 5).

Súd môže podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ OSP prerušiť konanie, ak sa v inom konaní rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Ak teda v súčasnosti na Súdnom dvore EÚ prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorú Súdnemu dvoru predložil Krajský súd v Prešove vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 6Co/132/2013, ktorý toto svoje konanie prerušil do skončenia konania o prejudiciálnej otázke, ktorej vyriešenie má bezprostredný súvis s týmto prejednávanej prípadom (sporom), keďže po právnej stránke ide o rovnaký problém, bude mať zodpovedanie na prejudiciálnu otázku dosah aj na tento spor vedený na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8C/414/2013, preto tento prvostupňový súd správne rozhodol, keď konanie prerušil do skončenia konania vedeného pred Súdny dvorom EÚ pod sp. zn. C-328/14. Bude teda vhodné vyčkať na výsledok prejudiciálneho konania, pretože aj na toto paralelne prebiehajúce súdne konanie to bude mať bezprostredný vplyv, a to na hmotno-právne pomery účastníkov konania, takže postup súdu prvého stupňa o prerušení konania bol správny. V prípade, že by si bol súd prvého stupňa sám predbežne posúdil otázky, ktoré sa majú v konaní riešiť a ktoré nastolil prešovský krajský súd Súdny dvor EÚ, mohol by sa prípadne dostať do rozporu s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ, čo by nezaručovalo jednotnú aplikáciu a interpretáciu komunitárneho práva.

Záverom odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 06. 04. 2011, č. k. II. ÚS 128/2011-25, v ktorom uviedol: „Pánom“ rozhodnutia o predložení prejudiciálnej otázky Súdny dvor Európskej únie nie sú účastníci konania ani súd nadriadený predkladajúcemu súdu, ale práve a len predkladajúci súd, ktorý dospel k záveru, že pre kvalifikované a s právom únie konformné rozhodnutie potrebuje interpretačnú pomoc Súdneho dvora Európskej únie. Zároveň platí, že je to výlučne Súdny dvor Európskej únie, ktorý je oprávnený rozhodnúť, že podmienky konania o prejudiciálnej otázke nie sú splnené, a preto odpoveď na položené prejudiciálne otázky neposkytne. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.